

300–349 paŝoj – 42 baladoj

& Kanto de amanto:.....	166	& Konsolado:	207
& Duelo:	167	& Por la tria eldono de	
& Publikeco:	169	"Legendoj":	209
& Sankta Kristofero. Ni laboru kaj		& Poploj en aleo:.....	211
esperu!:	170	& Bonfara Influo de la Alkoholo:	
& Unua koncerto:	171	213
& En sun' tri knabinoj:.....	172	& Juĝu prudente!:	215
& Duetto por violon' kaj aldo: .	173	& La tempo:	217
& Jen Rhodos:	174	& Oni malfermas la butikon:..	219
& La leono, la vulpo kaj la azeno:		& Senespero:	221
.....	175	& Anima trankvileco:.....	223
& Lidja balado:	177	& La juĝo de Momos:	225
& Respondo:	179	& La tornistro:.....	227
& Sur unu kordo. (Defendo de l'		& Saluton al Balkanoj:	229
rimo):	181	& Verda stelo:	231
& Anĉar':.....	183	& Vokto kaj servistino:	233
& Kristnaska kanto:	185		
& Manio plibonigoza akuta: ...	186		
& Danco de skeletoj:	188		
& La ranoj volas reĝon:	190		
& Kaj en Raduno:	192		
& La diversaj aĝoj de l' homo: 193			
& Novaj kondiĉoj:	195		
& Ho granda Dio:	197		
& Marista lulkanto:.....	198		
& Ruĝa flago:	199		
& La kampulo kaj la vulpo:	200		
& Kobolda julkanto:	201		
& Deziro de grandveziro:	202		
& Printempa sorĉo:	204		
& Oh, rajdis, rajdis:	206		

& Kanto de amanto:

< Rekante 13 el 25 batoj por strofo, entute 300 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Julio Mangada Rosenörn (Versaĵaro, Madrid 1922). Baladigis Martin Strid (2017) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:25> (/DoDo DoRe MiFa; SoSo SoFa MiSo; LaLa LaTi doLa; SoSo SoFa MiSo;

(#Rekantaĵe: FaFa FaMi ReDo TILA SO; Do MiRe Do Mi; Fa La do o))×12)+

(&Strofoj:

'1 /Junulino bela! ; Estas mia kanto ; Tiu de amanto ; Al vi ja fidela

(×:; **Kara junulino kredu min: ; Li en la koro ; amas ŝin!**)

'2 De l' liuto mia ; Estu la sonoro, ; Al la via koro ; Dolĉe simpatia

'3 Mia kanto revas ; Vian dolĉanimon; Mia voĉ' esprimon ; Koran al vi levas.

'4 Sub la klara luno, ; Ĝis la brido trilu, ; Via belo brilu ; pli, ol brilas suno;

'5 Brilu via belo ; Je ĉi tiu horo ; Por la mia koro ; Kvazaŭ norda stelo.

'6 Koro mia penas ; Trafi vian amon; Havi la balzamon ; Kiu de vi venas;

'7 Ĉar, ha mia Dio!, ; Via sento ama ; Al la mia flama ; Estu ambrozio.

'8 Mi vin ambicias ; Kore kaj senĉese; Al mi diru jese ; kion vi ja scias.

'9 Ne prokrastu dirojn, ; Mi petegas tion... ; Ŝatu l' iluzion! ; Aŭdu la sopirojn!...

'10 Belulin' gracia, ; Dir' de via buŝo ; Estu rava tuŝo ; Por la koro mia.

'11 Ĉar de l' kant' la forto ; Estas jam angora. ; Ne vi pli dolora ; Estu, ol la Morto!

'12 Vi rimarku tonon ; De la mia kanto. ; Via la amanto ; Donos al vi tronon!

& Duelo:

< Rekante 20 el 43 batoj por strofo, entute 301 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Nikolao Hohlov (La tajdo, 1928). Baladigis Martin Strid (2016) per rusa melodio modifita kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:43> (

a;Mi /MiMi MiMi doMi MiMi FaRe e;Re ReRe ReRe FaFa MiRe
Do;Mi FaFa FaFa MiMi ReTI ReDo o;La LaLa LaLa LaLa SiLa
Ti

(#Rekantaĵo: i;Mi dodo dodo do Ti rere doTi Ti La; La LaLa
Sodo mimi rere mifa mi; dolLa MiMi Tido La)

)×7)+

(& Strofoj:

'1 Nek vorton plu! Sed vire
prenu spadon – ; Kaj juĝu nin
hazarda, blinda sort'! ; Ne
vane mi ellernis la skermadon,
; Kaj volus mi nun ridi pri la
mort'!

(×: **Nin ligas kuna koro kaj
pasia amo ; Mi ne kapablas
ĝin forlasi pro perfid' ; Ni2n
ligas kuna kor'.**)

'2 La koron mi ne havas plu
virinan, ; En krustojn ĝi sin
kaŝis de l' kompat', ; Mi sentas
nur venĝemon kaj senfinan ;
Deziron: vin trapiki, malammat'!
.....

'3 Ne miru do kaj ne aspektu
stulta! ; Al batalpoz'! Eĉ
kontraŭ la edzin'! ; Ŝi rajtas ja
pro via krim' adulta ; Batali,
por en sango venĝi sin.

'4 Kaj kruce tuj premiĝis
fleksaj spadoj, ; Per fulma bril'
ekludis glata ŝtal', ; Kun ĉiu
mov' varmiĝis la spiradoj, ;
Por morta bat' sin klinis la
batal'.

'5 Venuso mem ne povus ŝin
superi ; En la graci', elekto de
la poz'. ; Kaj tra la hont'
komencis li fieri ; Pri tiu mikso
el tigro kaj mimoz'.

'6 Sed kiam ŝi rimarkis strion
ruĝan ; Sur lia kol' – ŝi spadon
ĵetis for, ; Kaj kun ekĝem' la
baton sangojuĝan ; Malbenis
tuj en la tremanta kor'.

'7 Ne pro la vund' malgrava.
Pikis larmoj, ; Pro kiuj ŝi
rekonis sin – virin', ; De mola
kor', ne taŭga por la armoj, ;
Kun stranga em': pardone kisi
lin.)

& Publikeco:

< Rekante 21 el 43 batoj por strofo, entute 301 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Wisława Szymborska (Vokado al Jetio, 1957). Tradukis Lidia Ligeza (Mi inventas la mondon, 2015). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,5:43> (/La LaLa dore mimi mimi; mi rere mimi dodo Ti Ti, La LaLa dore mimi mimi; mi rere mido Tido La La;

(#Rekantaĵe: So SoSo dore mimi mimi; do mi redo domi Ti; So SoSo dore mimi mimi; do mi redo Tido La a)

)×7)+

(& Strofoj:

'1 /Jen ni, la geamantoj ekaj ; vestitaj nur en la palpebrojn, ; sufiĉas, ke por ni belegaj ; ni kuŝas nude en tenebro.

(×: **Arbon mi volas flari floron ; flugi en la foliar' ; Arbon mi volas flari floron ; flugi en la foliar'.**)

'2 Sed tamen scias pri ni forno, ; ĉi kvar anguloj malafablaj ; kaj konjektemaj seĝo-ombroj. ; Signifoplene mutas tablo.

'3 Kaj scias glasoj, ke ne gravas ; duontrinkita te-dekokto. ; Swift* la esperon jam ne havas ; esti legata dum ĉi nokto.

'4 Birdoj? Kontem plu sen ĥimero: ; ili publike nin provokas, ; hieraŭ skribis en l'aeron ; la nomon, kiu vin alvokas.

'5 Kaj l' arboj? Diru, kion portos ; ilia flustro multjarcenta? Vi diras: Eble vent' raportos. ; De kie pri ni scias vento?

'6 Enfalis nokta papilio, ; faras alflugojn kaj forflugojn, ; susuras super kapoj niaj ; per flugiletoj kun lanugo.

'7 Ĝi plie ol ni vidi penis ; – insekt' sagace okulumas. ; Mi ne sentis, vi ne divenis, ; ke niaj koroj nokte lumas.)

& Sankta Kristofero. Ni laboru kaj esperu!:

< Rekante 22 el 43 batoj por strofo, entute 301 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Marie Hankel (Sableroj, Leipzig 1911). Baladigis Martin Strid (2017) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:43> (/a;Mi /LaaLaTi do TiLa Si Mi;Mi doodore mi redo Ti Mi;Mi LaaLaTi do TiLa Si Mi;Mi doodore mi redo Ti La

(#Rekantaĵe: a;Mi LaTi do TiLa Si Mi;Mi dore mi redo Ti Mi;Mi LaTi do TiLa Si Mi;Mi dore mi redo Ti LaSi La)

)×7)+

(&Strofoj:

'1 "In/fano vi, jen sur la ŝultro,
; Pro kio vi tiel min premas? ;
Facile mi supren vin levis, ;
Kaj nun mi suferas kaj ĝemas.

(×:; **Trankvile paŝu en danco
; dum kreskas herboj en
kampo. ; En pluvo branĉoj
balancos, ; Trankvile paŝu
en danca la ĉen'.**)

'2 Volonte mi al vi servadis, ;
Helpema al eta infano, ;
Nepeza al mi vi ja ŝajnis, ;
Ludilo en mia la mano!"

'3 "Servisto fidela, ne plendu, ;
Se mi vin premadas nun foje;
Se multe mi kaŭzas suferon ;
Ne perdu kuraĝon survoje.

'4 Mi devas ja kreski,
kreskadi, ; Ĉar mi al la mond'
apartenas, ; Mi estas la lingvo
komuna, ; Al homoj nun ĉien
mi venas.

'5 Mi estas Espero de l'
mondo, ; Kaj tiun Esperon vi
portas, ; Restadu fidela
servisto, ; daŭrigu, vi certe ne
mortas.

'6 Grandega la via penado, ;
Senfina la via laboro, ; Sed
kreskas ja ankaŭ la forto. ; La
sindonemeco de l' koro.

'7 Vi devas trairi la mondon ;
Kun via ligil' de l' espero, ;
Ĝis kiam ĝi estos portita ; En
ĉiun ajn lokon de l' tero."

& Unua koncerto:

< Rekante 22 el 43 batoj por strofo, entute 301 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Stanislav Schulhof (Bohemaj grenatoj) dediĉe al Otakar Březina. Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

(/Mi MiFa FaMi MiLa Lado; mi mifa fami mido doTi; Mi MiFa FaMi MiSi SiTi; re refa fami mido Ti La;

(#Rekantaĵe: Mi MiFa FaMi MiLa Lado; mi mifa fami mido doTi; Mi MiFa FaMi MiSi SiTi; re refa fami mido Ti La a)

)×7)+

(&Strofoj:

'1 /En vest' eniris li solena ;
kaj la amaso eksilentis,; aeron
varman li eksentis, ; en
ĉambro lum' – kaj odorplena.

(×: **Memoru kion kanto
diras ; dum vi en danco paŝe
spiras. ; Metu la vorton en
memoron ; kaj ĝin akceptu
en la koron.**)

'2 Malsupre sub li en parfumo,
; veluroj, silkoj, muselinoj, ;
sur seĝoj belaj sinjorinoj ; en
duonombro, duonlumo.

'3 Kaj kunfandiĝas floroj,
bukloj ; kun ruĝaj lipoj, molaj
brakoj, ; sinjoraj vicoj – nigraj
frakoj, ; fulmantaj vitroj de
binokloj.

'4 Li levas jam la violonon, ;
ekslonas jam vibrantaj kordoj ;
kaj de piano la agordoj ;
enfalas tuj en ĝian sonon.

'5 Sed majstro lia – vana gloro
– ; de seĝ' foriras jen subite, ;
pri debut' sia ekscitite ; li
pensas nun en koridoro.

'6 Eviti volis li la voĉojn ; de l'
kritikantoj kaj publiko, ; de
enviema estetiko, ; aplaŭdojn,
kriojn kaj riproĉojn.

'7 En ĉambron, kie tonoj
sonis, ; revenas li kun velka
koro. ; Ĉu iuen ĉi tiu horo ; eĉ
gloron lian rememoris?

& En sun' tri knabinoj:

< Ripete 8 el 61 batoj por strofo, entute 305 paŝoj dum 4 minutoj. Norda Kantaro #2379. Verkis Gustaf Fröding. Komponis Felix Körling. El sveda tradukis Ernfrid Malmgren (1931). Takton baladigis Martin Strid.>

(#Melodio:

<:61> (

So /do SoSo La SoFi So o Mi i;So So LaSo Mi FaRe Do o; So do Tido Ti LaTi La a So o;La Ti LaSo La ReRe So;

(#Rekantaĵe: Mi DoDo DoRe Mi i;So DoDo MiSo do o;re mi redo So Mi;Do Re ReRe Re e;Fa ReRe ReMi Fa a;La ReRe FaLa re e;mi fa reTi So Ti;re do dodo do)

)×5)+

(&Strofoj:

'1 En /sun' tri knabinoj iradis ; sur vojo al "Lindane Li" ; La jupoj svingiĝis, flirtadis ; kaj gaje kantetis la tri:

(×: **Tra lala lala la, ; tra lala lala la ; tra la lala la la, ; tra la lala la, ; Tra lala lala la, ; tra lala lala la ; tra la lala la la, ; tra la lala la.**)

'2 Kaj ili soldate marŝadis ; kaj poste valsadis la tri ; La senparulin' laciĝadis ; Do kantu kun ĝoj' tiel ci:

'3 Sed kreskis ĉe kurbo primolo ; kaj tie kun granda talent' ; kriadis la tri: Ho kukolo! ; kaj levis la jupon. Silent'!

'4 Farigis silento mortmorta ; ruĝiĝis jen ĉiuj la tri ; Sed kial silent' tiel forta ; kaj kial ruĝiĝ' tiel ĉi?

'5 Jes, ; Ĉar staris ĉe kurbo idolo ; studento, sed ne! estis tri! ; kriante imite: Kukolo! ; Kaj jen la gajega ari'!

& Dueto por violon' kaj aldo:

< Rekante 17 el 31 batoj por strofo, entute 310 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis David Samojlov (Naum Korĵavin, 1946?). El rusa tradukis Mikaelo Bronŝtejn. Baladige modifis melodion "Allegretto" de Mocart kaj aldonis novan rekantaĵon Martin Strid (2015).>

(#Melodio:

<:31> (/domi so faamire mi lredo; Tidolmi so; falmire mi lreTi doLa doLa; SiLalTi do; (#Rekantaĵe: mi Lafa re do reTi La; domi so faamire mi re;do Tidomi so faamire mi lreTi do))×10)+

(&Strofoj:

'1 /Mocart paŝis ebrie2ta ; al la2 hejm' ; e2n admi2ro malkvieta, ; fola2 plej.

(×: Paŝu kontenta en la ĉen' ; Fluas tonoj en aero ; Mantenu ni firme kaj fie3re.)

'2 Kaj la homojn gajokula ; ŝatis tre ; komponisto Mocart Wolfgang ; Amade'.

'3 Sonoretis foliaro ; de tili'. ; "Tili-tiki, tara-tara", – ; pensis li.

'4 Certe jes! Rutina bono – ; drinka vant'! ; Sed – duet' por violono ; kaj por ald'!

'5 Sian arton li disdonas ; sen repag'. ; Multajn sentojn li bezonas ; kun imag'!

'6 Komponisto Mocart Wolfgang, ; lerta vir' – ; donos, kiom homoj volas, ; laŭ dezir'.

.....

'7 Ve! Enhejme plej verŝajne – ; draŝ', incit', ; kaj tutcerte por, semajno – ; nigra frid'.

'8 Sen ridet', sen parolsono ; muta halt'. ; Sed – duet' por violono ; kaj por ald'!

'9 Jes! Do estu lia pago ; sen protest' ; por ĝuinda gaja blago ; en la fest',

'10 Por ebrio sen pardono, ; tutegal'! ; ja – duet' por violono ; kaj por ald'!

& Jen Rhodos:

< Rekante 22 el 31 batoj por strofo, entute 310 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigis Martin Strid (2016) per melodio kaj rekantaĵo de feroa Harpa rimaĵo (Hørpu ríma).>

(#Melodio:

<:31> (

/LaLa La SiLa TiTi TiTi; TiLa SoFa MiMi; LaLa LaTi doTi
LaTi; do Ti La a; La SiLa TiTi TiTi; TiLa SoFa MiMi; Mi LaLa
LaLa LaTi; do Ti La a

)×10)+

(&Strofoj:

'1 Estis unu atleto. Oni

(×: - **vin invitas kuri** -.)

mokis lin pri lia pigro.

(×: **Sorĉistoj**, ; **Estu ĉe l'**
junulino, ; **vin invitas kuri**, ;
ilin akceptu zorge, ;
sorĉistoj!)

'2 Li foriris, kaj post migro
li revenis — fanfaroni.

'3 Li rakontis fierpoze
gloron ĉie li akiris.

'4 gloron ĉie li akiris. “Kaj
eĉ” — li orgojle diris —

'5 “foje en Rhodos mi saltis
..... alton, kiu tiel altis,

'6 ke l' venkantoj Olimpiaj
estus pri ĝi tre enviaj.

'7 La spektantoj min aplaŭdis,
..... kaj la tuta urbo laŭdis.

'8 Ho, se iu nun ĉeestus, al
vi tion li atestus.”

'9 Kriis tiam ĉeestanto:
“Ne necesas atestanto,

'10 (sed hero',)× jen
Rhodos, nu, saltu do!”

& La leono, la vulpo kaj la azeno:

< Minore rekante 22 el 31 batoj por strofo, entute 310 paŝoj dum 4 minutoj. Majore rekante 10 el 19 batoj por strofo, entute 190 paŝoj dum 3 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigis Martin Strid (2015) per varianto de melodio majora de Ora Koko kaj nova rekantaĵo. Alternativaj melodio minora kaj rekantaĵo estas tiuj de Harpa rimaĵo (Hørpu ríma), kiun li tradukis de feroa.>

(#Melodioj:

(

(#Minore: <:31> a;La /LaLa SiLa TiTi TiTi; TiLa SoFa MiMi; LaaaLaLa LaTi doTi LaTi; do Ti La a; La SiLa TiTi TiTi; TiLa SoFa MiMi; Mi LaLa LaLa LaTi; do Ti La)

?

(#Majore: <:19> re /dore mifa soso somi; reerere mimi mire remi; dore mifa so somi rere; mimi mire dolTi La a)

)×10)+

(&Strofoj:

'1

(&Minore: Le/ono, vulpo kaj azeno,

(×:; - **vin invitas kuri** -. ;)

ĉasis en kuna entrepreno

(×:; **Sorĉistoj**, ; **Estu ĉe l' junulino**, ; **vin invitas kuri**, ; **ilin akceptu zorge**, ; **sorĉistoj!**))

?

(&Majore: Le/ono, vulpo kaj azeno ; ĉasis en kuna entrepreno.

(×: **Al azeno neniu bono ; venas de leono.**))

'2 Ĉasaĵon riĉan ili predis, ; kaj tiam la leon' dekretis,

'3 ke la azen' dividu juste. ; Ĉi tiu en tri partojn ĝuste

'4 egalajn ĉion do disdonis, ;
poste "Elektu!" — li proponis.

.....

'5 Kolere la leon' distranĉis ;
ĝin per la ungoj, kaj ĝin
manĝis.

'6 Nun metis la leon' ordonon,
; ke l' vulpo faru la disdonon.

.....

'7 Ĉi tiu lokis preskaŭ ĉion ;
en unu amason, nur porcion

.....

'8 tre magran lasis ĝi retene. ;
"Ho! — diris la leon' serene

—

'9 Jen la kalkulo senerara! ; De
kiu do vi, vulpo kara,

'10 lernis dividi tiel lerte?" ;
"El sorto de l' azeno, certe!"
.....)

& Lidja balado:

< Rekante 17 el 31 batoj por strofo, entute 310 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis kaj komponis Martin Strid.>

(#Melodio:

<:31> (/ (MiLa dodo LaLa SoTi; rere rere mido; (#Rekantaĵe: LaLa LaLa LaSo Mi;))×2

(#Rekantaĵe: TiSi TiTi rere mifa mi doLa MiSo La a)
)×10)+

(&Strofoj:

'1 Pri heroa brava homo ;
temas mia kanto.

(×:; **Fajro flamas en la forn'**
;)

Lidja Zamenhofa nomo ;
gloras esperanton.

(×:; **Preme pikas drata
dorn'. ; Ke la tagoj de l'
homaro estu pli lu2maj.)**

'2 Naskis ŝin patrino Klara ;
jen judino geta kies edzo
lingvon fara ; estis tute preta.
.....

'3 Ŝia patro pacon amis ; kaj li
lingvon kreis. Sed militoj
poste flamis ; fine ŝi pereis.
.....

'4 Por ŝi juna estis ĉio ;
esperanto-ligo. La bahaa
religio ; volas unuigon.

'5 Ŝi ĉe patra sia ĉerko ;
pensojn piajn plukis. De
Baha'-Ul-Lah' la verkojn ; bele
ŝi tradukis.

'6 Ŝi laboris por la paco ;
malgraŭ la defioj En
Eŭropo la minaco ; kreskis de
nazioj

'7 En Usono ŝi instruis ;
lingvon kaj la kredon.
Militemo monda bruis ; ĉase
sian predon.

'8 El Usono iri devis, ; hejmen
ŝi revenis. En Eŭropo paco
krevis, ; Hitler landojn prenis.
.....

'9 Malfacile tradukebla ; verko
Iridiono brulis for kun
hejmaj mebloj ; pro
naziordono.

•
'10 Ŝi pereis en Treblinka, ;
murdis la faŝistoj. Igas
penso jen konvinka ; min
esperantisto.)

& Respondo:

< Rekante 31 el 62 batoj por strofo, entute 310 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Stanislav Schulhof (Per espero al despero, Pardubice 1910). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,5:62> (/LaLa mimi mire doTi LaLa; LaLa lala laso fami rere; mifa mimi mire doTi LaLa; TiTi mimi mire doTi LaLa; LaLa lala laso fami refa; miTi mimi TiTi doTi Si La;

(#Rekantaĵe: Lami mi mire dolTi La; La lala laso falmi re; mifa mi mire doTi La; Ti mimi mire doTi La; La lala laso falmi relfa; mifa mi mire dolTi La a)

)×5)+

(&Strofoj:

'1 /Vi deziras, sinjorino mia, ; scii ion tute sen vualo ; pri la vivo en rondeto nia, ; ĝiaj membroj kaj pri nia lando, ; pri la esperanta propagando ; kaj pri nia kor' kaj idealo.

(×: **Svingu alte la ma2nojn ; karaj samidea2noj ; Ĉeno jen estas nia rond' ; ekster ĝi la ĥaosa mond' ; Karaj samidea2no2j ; svingu alte la ma2nojn.**)

'2 Jen respondo al via demando. ; Kvankam nin dividas vasta maro, ; kvankam malproksima nia lando, ; tamen samaj estas niaj koroj, ; tute samaj ankaŭ la doloroj; kaj por niaj celoj sama baro.

.....

'3 Tute samaj estas niaj homoj
; kaj ni havas tute saman
vidon. ; Diferencas eble niaj
domoj, ; eble uzas ankaŭ
fremdan formon ; la patrino,
se ŝi en la dormon ; lulas sian
malgrandetan idon.

'4 Eble fremda estas nia vesto,
; niaj veturiloj galopantaj, ;
sed mi pensas, ke ni en la
resto, ; kvankam strangaj estas
niaj nomoj, ; tamen estas tute
samaj homoj, ; ĉiam trompitaj
kaj esperantaj.

'5 Kaj mi pensas ankaŭ, ke
egale ; kiel ĉe vi envi' ĉion
pestras, ; homon homo batas
neniale; nur en nia esperanta
svarmo ; nin kunigas speciala
varmo ; - ĉar ni ĝis nun tre
malmultaj estas.)

& Sur unu kordo. (Defendo de l' rimo):

< Rekante 15 el 31 batoj por strofo, entute 310 paŝoj dum 4 minutoj. Poemon verkis Antoni Grabowski (1912). Baladigis Martin Strid per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:31> (

a;do /(domi somi remi faami;mi remi fare fami do;do)×

(#Rekantaĵe: LaLado miso somi remi; fami reremi fami domi;
TiTire dore doTi LaSo LaLa La)

)×10)+

(&Strofoj:

'1 Sur lir' dukorda, diris oni, ;
Ne eblas rima son', kaj jen ;
Pro tio devas takt-bastoni ;
Antikvajn ritmojn Lafonten'.

(×:; **Do paŝu fiere en la ĉeno**
; Manoj kune en firma teno ;
Aŭdi rakonton de la klara
voĉo jen.)

'2 Do mi demandas ridetante, ;
Ĉu ne aperos ankaŭ sen ;
Ornama rim' estrin' de Dante, ;
Vestite en ĥiton' aŭ ĥlen'.

'3 Dukorda liro? – Tial zumi ;
Kaj tinti adasiste mem; Mi
devas? Kordojn havas du mi, ;
Sed fingrojn kvin por kord-
ekprem'!

'4 Dukorda lir' ne igas fini ; La
kanton, se nur en lerneĵ' ; De l'
granda majstro Paganini ; Ni
studis diligente plej.

'5 Ŝiriĝis kord'!... Apollo punu
; Liriston, se ne scias li ;
Ludadi plu, sur lasta unu ;en
tri-kvin-sep-a pozici'!

'6 Senrima kanto estas por mi ;
Flor' sekigita sen odor', ;
Aŭtun-arbar' iĝanta dormi – ;
La muzikistoj flugis for.

'7 Jen fluis riveret' antaŭ mi, ;
Sed marĉon formas nun, kaj
jam ; Ne scias murmureti,
ŝaŭmi; Ĝin kovris iaŝima
skvam'.

'8 Kun rimoj dolĉa kant', sen
ili ; Parol' senmelodia, ĉar ;
Kiel ĝi povas fajfi, trili ; Kun
najtingal' en arbetar'?

'9 De l' rim' potencon konas
ĉiu, ; Ĝi muĝu, fulmu, tondru
tuj! ; Ekfrapu kor', okul' radiu:
; "Antaŭen filoj de l' patruj!"
.....

'10 Sur stel-standardo
Majstro-bardo, ; Skribante
himnon, rimis ĝin; Esper'
sonoru al homar' do ; Per rim'
en teropartoj kvin!)

& Anĉar':

< Rekante 17 el 35 batoj por strofo, entute 315 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Aleksandr Puŝkin (1828). El rusa tradukis (2000) Sergej Rublov. Baladigis (2015) Martin Strid per sveda marŝmelodio kaj nova rekantaĵo. Klarigoj (*): '1 Anĉaro, speco de morusaco, latine *Antiaris Toxicaria*.>

(#Melodio:

<:35> (

a;Mi /LaTiLaSi LaTi do oo;milre TiSo TiSo Tire La La;do
mifimire mifi so oo;tilla fire fire fila mi mii;dore mila laltilaso
lalso mi3;fi somi fire mi mi3;La re3fi laso fi mi;re diLa TiSo La
La

)×9)+

(&Strofoj:

'1 De/zerte, en senviva spac', ;
su2r arda kaj varmega tero ;
terure staras kun minac' ;
a2nĉaro*, arbo de sufero.

(×: **Nun aŭskultu je2nan
rako2nton ; dum danco
tondre bruas ; la ĉeno estas
ponto ; ni ĉiun paŝon ĝuas.**)

'2 Naturo de soifa step' ; ĝin
naskis en kolera horo, ;
veneno en fluanta streb' ;
plenigis arbon per doloro.

'3 Kaj gutas la venen' al ter' ;
dum ardas de tagmezo flamo, ;
ĝis la alveno de vesper' ; ĝi
solidiĝas je balzamo.

'4 Ne flugas bird' al tiu lok', ;
ne venas besto pro teruro, ;
nur nigra vento kun sufok' ;
impete blovas en obskuro.

'5 Kaj kiam nubo per torent' ;
akvumas arbon de la morto, ;
disfluas akvo en moment' ;
jam plena de venena forto.

'6 Sed sendis hom' al tiu lok' ;
alian homon por veneno. ;
Foriris li laŭ reĝa vok' ; ĝis la
alveno de mateno.

'7 Kaj venis li kun la venen', ;
prenita de la arbo morta, ; kun
frunto ŝvita, en ĉagren', ;
konfuzoplenta kaj senvorta.

'8 En tendo reĝa kun sindon' ;
li kuŝis pala kaj mizera, ; kaj
mortis sklavo apud tron' ; de
potenculo plej severa.

'9 Kaj dume sagojn por milit' ;
venenis reĝ' kun ruza celo, ; al
fremda tero sen hezit' ; li
sendis morton en kruelo.)

& Kristnaska kanto:

< Ripete 18 sed rekante 12 el 35 batoj por strofo, entute 315 paŝoj dum 4 minutoj. Norda Kantaro #2580. Verkis N. F. S Grundtvig (1820). Komponis A. P. Berggreen (1849) aŭ L. M. Lindemann. Tradukis P. Th. Justesen (1954). Takton baladigis Martin Strid.>

(#Melodio:

<:35> (

MilFa /So MilFa So do dolTi LalSo Fa a; Mi lSo Mi lDo So o;
SolTi La Laldo Ti Tilre dolmi relfa mi;

(#Rekantaĵe: So La fa mi; re do o Ti i do o o)

)×9)+

(&Strofoj:

'1 Na2/skiĝi2s Li en
Be2tle2hem ; - Be2tle2hem ;
Ĝo2jega2s nun Je2ru2sa2lem ;
Haleluja! ; Haleluja!

'2 Knabin' malriĉa (': dum
malhel') (,:; - dum malhel' ;) ja
naskis princon de l' ĉiel'

(×:; **Haleluja! Haleluja!**)

'3 En furaĝujo kuŝis Li
Jubilis birdokant' pri ĝi

'4 Oferis nokte reĝoj tri
trezorojn egajn tuj al Li

'5 Foriris nia mondmizer'
Saviĝis ĉiuj ni sur ter'

'6 Infan' fariĝis ni de Di'
Kristnasko pretas nun ĉe Li
.....

'7 Sur steltapiŝo blua plej
ni iros al ĉielpreĝej'

'8 Ni kantos tie laŭ instru'
pri Li, la infanet' Jesu'

'10 Al Li laŭdkantu ĉiuj vi
Savonton, fraton havas ni

& Manio plibonigoza akuta:

< Rekante 19 el 35 batoj por strofo, entute 315 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Stanislav Schulhof (Bohema revuo Esperantista, novembre 1910) kun moto "Tiam en la kapon kuraĝa pens' al mi subite venis... (El "Hamleto".)". Baladigis Martin Strid (2016) per sama melodio kiel por "Konfeso" kaj modifita rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:37> (/dodo dore doTi LaSo; dodo dore mimi mimi; mifa soso somi mire; dore doTi LaLa LaSo;

(#Rekantaĵe: do mire do dodo Ti La; La3La LaTi LaSo SoSo; SoSo SoSo LaSo do; do mire do dodo Ti La a)

)×9)+

(&Strofoj:

'1 Ne povinte lastan nokton ;
eĉ nur unu horon dormi, ; mi
pripensis, ĉu mi povus ; nian
lingvon trareformi.

'3 Speciale la finiĝojn ; aĵo,
umo, emo, igo, ; oni devus
jam forĵeti, ; por la lingva
plibonigo.

(×: **Nodojn li foje elbuŝas, ;
Per klopodoj lingvon fuŝas ;
La simplecon perdas li, ;
Nodojn li foje elbuŝas.**)

'4 Kiam mi pri lingvo pensis ;
kaj pri ĝia fundamento, ;
naskiĝis en mi ideo ; pri
problema homa gento.

'2 Anstataŭi la finaĵojn ; kaj
aldoni novan kazon ; kaj
starigi nian lingvon ; tute sur
logikan bazon.

'5 Nia gento estas vere ;
fuŝfarita ĉe la fondo ; kaj li,
kiu ĝin bonigus, ; estus fama
en la mondo.

'6 Oni povas tion diri ; tute sen
la embaraso, ; el kreaĵoj, ke la
homo ; plej malbona estas
raso.

'7 Mi proponos, tuj mi pensis,
; ŝanĝi tiun homan staton ; kaj
por tiu celo krei ; ian homan
komitaton.

'8 Kaj ĉi tiu komitato ; devus
trovi fundamenton ; kaj ni laŭ
ĝi plibonigos ; la fuŝitan
homan genton.

'9 Sed se tiu komitato ; tre
prokrastus la decidon, ; mi
mem kreos novan homon, ;
reformitan homan – idon.)

& Danco de skeletoj:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 319 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Eŭgeno Miĥalski (la 25an de novembro 1917. El: "Kantoj de l' Amo kaj Sopiro" (poemoj de la naiva junco)", Eldonejo N. Ŝapiro, Varsovio, 1934). Baladigis Martin Strid (2016) per melodio kaj rekantaĵo Toreshavenaj de Jalgrima balado.>

(#Melodio:

<1,5:29> (

/so soosodo reerere soososo miisoso laasoso sooso;so miisoso laasoso soososo soososo milre mifa soso;

(#Rekantaĵe: sola so somi re do; re rere so somi so; soso somi re do o)

)×11)+

(& Strofoj:

'1 Skeletoj, skeletoj ĉirkaŭe.
Mi volas forkuri, ne povas. ;
Skeletoj dentklakas, grimacas
kaj en la danca2do sin movas.

(×: **Tondru danco tre ĉarme
; tretu fiere en ĉen' ; staras
jen mastrino.**)

'2 Jen ili jam estas proksime
kaj manojn ostecajn eltiras ;
Kaj volas min kapti en
brakojn, – mortecan
malvarmon elspiras.

'3 Skeletoj alpaŝas senĉese –
Skeletoj ridetas rikane. ; Mi
falas silente genuen, mi provas
forkuri, sed vane!

'4 Mi rampas, sed estas
malfrue. Min kaptas kaj
premas teruro, ; Skeletoj
dancante alpaŝas, aŭdiĝas
obtuza murmuro.

'5 "Ha, jen Vi! Vi volas Vin
savi de nia kares',
ĉirkaŭpreno?! ; Sed ni Vin
ekamis – deziras – kaj Ni ja al
ni apartenos.

'6 Ni montros al Vi novan
mondon – ni donos al Vi la
Potencon, ; Esencon de l'Scio
senfina – nur lasu la vivon
sensencan;

'7 Nin sekvu en mondon
posttomban – en mondon de
solaj spiritoj. ; Decidu, Vi
hom'! – Ni atendas. Kaj sekvu
nin tuj senhezite.

'8 "Ne, ne! Mi ne volas,
foriru! Deziras mi vivi
ankoraŭ. ; Mi amas la vivon
kun ĝia sufero kaj akra doloro.
.....

'9 Se estos mi eĉ malfeliĉa –
se premos min la efektivo. ;
Mi restos ĉi tie sur tero ; – ne
lasos mi kampon de l'Vivo.
.....

'10 Eĉ malgraŭ kruelaj ekbatoj
de la Realeco sensenta, ; Eĉ
malgraŭ solec' de l'animo kaj
malgraŭ de l'mensa turmento."
.....

'11 Skeletoj ekhaltis momente
en sia senĉesa almovo. ; Sed
tuje jam grincas, rikanas kaj
dancas, dancadas denove.)

& La ranoj volas reĝon:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 319 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigis Martin Strid (2015) per melodio kaj rekantaĵo de Drako Longa, Norda Kantaro #4414 kaj disduigo de versoj (;).>

(#Melodio:

<:29> (

/mi mire redo doodo;do dodo dore mi; mi mire mire mimi; soso fami mi;

(#Rekantaĵe: redo re rere mire do rere re; rere mire doTi LaSo So LaTi do o)

)×11)+

(&Strofoj:

'1 /La tutan marĉon havis ; por si la rana gent'. ; Libere ili vivis, ; tamen sen kontent'.

(×: **Bruas danco en halo, dancu en ĉen'!** ; **Ĝojaj paŝas ni en esperanto-kunven'.**)

'2 Jupiteron ili tedis ; per petega preĝ' ; por la ricevo de ; moral-firmiga reĝ'.

'3 Jupitero, ride, ŝtipon ; ĵetis el la alt'. ; Kun ega plaŭdo ĝi falis. ; Hu! Per tima salt'

'4 rifuĝis nun de sia ; reĝo la popol' ; kaj longe kaŝis sin ; sub dika marĉtavol'.

'5 Elŝovis fine la kapon ; tamen unu ran', ; rigardis, vidis, poste ; al la kvaka klan'

....

'6 rakontis, ke la reĝo ; terura estas ŝtip'. ; Sen timo venis tuj ; vetnaĝe la tuta trib',

'7 sursaltis ili la ŝtipon ; aŭ surrampis ĝin, ; eĉ, malhonore per sia ; koto stampis ĝin.

'8 Kaj ili Jupiteron petis ; nun pri nova reĝ' ; anstataŭ la sentaŭga, ; ĉar senpova reĝ'.

....

'9 Nu, venis nova reĝo, ; sed
estis, ve, serpent', ; komencis
ilin ekstermi ; per venena
dent'.

'10 Nenie savo! Morta ;
silento kaj terur'! ; Sekrete ili
petis, ; pere de Merkur',

'11 Jupitron, helpi. Sed li ;
estis sen kompat': ; "Ne plaĉis
bona, plaĉu ; la malbona
stat'!")

& Kaj en Raduno:

< Ripete 32 sed rekante 16 el 64 batoj por strofo, entute 320 paŝoj dum 4 minutoj. El kaŝuba tradukis Stanislaw Sztolz.>

(#Melodio:

<:4> (

(/La mi do Lami /fa mi re e; /mi falre mi rere /do Ti La a;)×

(/so remi fa fa /so re mi i;)×

(#Rekantaĵe: × /La Tido re re '1 /fa re mi i; '2 /do Ti La a)

)×5)+

(&Strofoj:

&5. Kaj en Raduno:

'1 (/Ĵuĵu, ĵuĵu, fi/lineto, ; /Sur
u2rbplaco vi/an patron ;)×
/Oni murdis kun /aliojn ;
/Kun toporoj fe/rohavaj.

(×:; /**En Raduno sa/nga
akvo, ; /Malutilo pa/tron,
vivor!**)

'2 Patrin' ploras, vi vin dormu,
; Ho, ne al vi ploro, ho, ne!
Al vi Anĝel' aĵojn skulptas, ;
Boske flava birdo flugas.

'3 Ploras senfine patrino, ; Vi
dormigu sur liteto. Al vi
fiŝo en laĝeto, ; Al vi anser'
anserumas.

'4 Vin patrino ekvartiĝas, ;
Gardist-Anĝelo vin gardas.
Vin venigas sur herbejo. ;
Kronon donas en mateto.

'5 Kronon portas al vi hejme, ;
Vi ĝin metas sur patr-tombo.
..... Genuant' pro patro preĝas,
; Kiun murdis kruc-murdisto.
.....)

& La diversaj aĝoj de l' homo:

< Ripete 19 sed rekante 10 el 32 batoj por strofo, entute 320 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (La stranga butiko, 1931). Baladigis Martin Strid (2016) per melodio modifita (pliakaj malpli-longigita) de József Dinnyes (Al venko!, 1986), nova rekantaĵo kaj samformigo na la lasta strofo per nova verso (vorto Mesaĝo).>

(#Melodio:

<:32> (o;So /mire doLa SoLa SoLa a;So mire doLa SoLa SoLa a;So SoRe e e;So /SoDo o

(#Rekantaĵe: o;So mire doLa SoLa SoLa a;So mire doLa SoLa SoLa)

a;So SoRe e e;So SoDo o

)×10)+

(&Strofoj:

'1 En /supra ĉambro, lulo...
lulo... ; Anĝele dormas la
etulo: ('; Etaĝo.) (,; Etaĝo.)

(×; **Kaj dum ni dancon plue
paŝas ; Al vi mi aĝon jen
malkaŝas:**) (,; Etaĝo. Etaĝo.)

'2 Sed baldaŭ li el dorm' sin
ŝiras ; Kaj pri la bela mondo
miras: ; Miraĝo.

'3 Jam ne plu side li tamburas,
; Sed tra la dom' explore kuras:
; Kuraĝo.

'4 Kun vundoj li (kaj sen
rubandoj) ; Revenas el
stratbubaj bandoj: ; Bandaĝo.

.....

'5 Kaj baldaŭ sekvas li kun
ĝojo ; Knabinon ĉien sur la
vojo: ; Vojaĝo.

'6 Al ŝi li donas sian nomon: ;
Por fondi kune novan domon:
; Domaĝo.

'7 Li tiam estas tre utila ;
Fortika viro, kvankam vila: ;
Vilaĝo.

'8 Kaj post rapida tempopaso ;
Postrestas nur senviva maso: ;
Masaĝo.

'9 Ni ne apliku al Virino ; Ĉi
tiun viv- kaj rimo-saĝon, ;
Mesaĝo.

'10 Ĉar de l' komenco ĝis la
fino ; Ŝi ĉiam havas saman
aĝon: ; Avantaĝo.)

& Novaj kondiĉoj:

< Rekante 32 el 64 batoj por strofo, entute 320 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis kaj komponis Mikaelo Bronŝtein. Klarigoj (*): '1 SEJM = Sovetia Esperantista Junulara Movado. '3 Aktuale, revuo de SEJM.>

(#Melodio:

(/dodo dodo mi do; dodo TiLa Fa a; TiTi TiTi reTi Ti; SoSo LaTi do o;; dodo dodo mi do; dodo TiTa La a; fafa mire mi do; SoSo LaTi do o;

(#Rekantaĵe: (do o mido do doTi La La So; Ti i re Ti SoLa Ti re do)×2)

)×5)+

(&Strofoj:

'1 Vivis ni trankvile ; En kutima SEJM* . ; Estis ĝi por ĉiuj ni ; Kvazaŭ kara hejm' . ;; Sed aperis kaŭzo ; Por ĉiesa mir' – ; Pri kondiĉoj novaj ; Venis onidir'.

(×: **2× Aĥ, kiaj ni estas feliĉaj, ; Ke venis novaj kondiĉoj...**)

'2 Estis konferencoj – ; Vere bona far'! ; Interŝanĝis sperton ni ; Ankaŭ en tendar' . ;; Oni rekomendas, ; Eble estas ver'... ; Interŝanĝi sperton ; Hejme per leter'

'3 Ni en "Aktuale"* – ; Bona informil'! – ; Legas artikolojn Ĉiam kun util' . ;; Oni rekomendas – ; Eble estas ver'... ; Ĝui la informojn ; Hejme per leter'

'4 Estis niaj kantoj ; La mistera mond' . ; Ĉe la fajro kantis ni ; En amika rond' . ;; Oni rekomendas, ; Eble estas ver'... ; La komunajn kantojn ; Kanti per leter'

'5 Eble mi ne pravas – ; Fia tumultul'! – ; La kondiĉoj novaj ; (Dume) estas en nebul'. ; Ĝoju kaj petolu, ; Nia kompani' – ; En kondiĉoj novaj ; (Eble) bone vivos ni.

(×: Aĥ, kiaj ni estas feliĉaj, ; Ke venis novaj kondiĉoj... ; Aĥ, kiaj ni estus feliĉaj, ; Se restus SEJMaj kondiĉoj...)

& Ho granda Dio:

< Rekante 33 el 65 batoj por strofo, entute 325 paŝoj dum 4 minutoj. Norda Kantaro #3102. Popolmelodio. Verkis Carl Boberg. El sveda tradukis William John Downes (1971).>

(#Melodio:

<:65> (

/(So SoSo Mi iSo SoSo LaLa Fa La a;La LaLa So oMi SoSo FaFa Mi i)×

(#Rekantaĵe: × h;So Sodo mi ire doTi doLa So o h;do '1 doTi Re e h;Fa LaSo Mi i '2 Tido re e;mi fa aTi do o o)

)×5)+

(&Strofoj:

'1 /Ho granda Dio, kiam mi rigardas ; la mirindaĵojn kiujn kreas Vi, ; kaj ke senĉese Via amo ardas ; por teni ĉion en plenharmi'

(×: × ; **Animo mia gloras Vin per kant', (; ho granda /Di',)**)×

'2 Pri Vi parolas la somera vento, ; kaj floroj odorantaj en kampar', ; trilantaj birdoj en vespersilento ; sennombraj voĉoj de la kreitar'

'3 Miraklojn vidas mi en la Biblio, ; faritajn jam de tempo de Adam'; dum ĉiuj jaroj de mondhistorio ; ne ĉesis Via gracoplena am'

'4 Kaj kiam mi memoras pri la gloro ; de mia savo per la Krist-ofer', ; mi klinas min kun adorad-fervoro, ; dankante Vin kun pura kor-sincer'

'5 Kaj fine falos ĉiuj tempvualoj, ; kaj bonvenigos min Imanuel'; ravege sonos la anĝel-horaloj; ekĝuos mi la gloron de l' ĉiel' (×: (; **Des pli mi laŭde gloros Vin per kant', ; kaj dankos Vin, ; ho bona Di'.)**)×

& Marista lulkanto:

< Ripete 40 sed rekante 16 el 65 batoj por strofo, entute 325 paŝoj dum 4 minutoj. Norda Kantaro #5605. Malnova lulkanto kiun iomete poluris kaj popularigis Evert Taube. El sveda tradukis Magda Carlsson (1954).>

(#Melodio:

<:65> (

/La mi mi remi falmi redo Ti i;do rere rere re mire do o Ti ih; La mi mi remi falmi redo Ti i;do rere rere re mire do o Ti i;Ti dodo doLa Ti i;Ti dodo doLa Ti i;re re mifa mi redo Ti i La a;Ti dodo doLa Ti i;Ti dodo doLa Ti i;re re mifa mi redo Ti i La a h

)×6)+

(&Strofoj:

'1 (

(×: /Lul - la - lul', la kaldro²no sur brul' ;)

alvenas tri migrantoj sur/voje ;)×

(u/nua, ve, lamul' ; la dua, ho, blindul' ; la /tria ne povas pa/roli. ;)×

'2 (..... ĉiele migradas tri steloj ;)×

(unu blankas jen ; la dua ruĝas jes ; la tria estas luno, la flava. ;)×

'3 (..... blovadas tri ventoj surmare ;)×

(sur Granda Ocean' ; sur eta Skagerak' ; kaj longe for en golfo Botnia. ;)×

'4 (..... veladas tri ŝipoj suronde ;)×

(unua estas bark' ; la dua estas brig' ; la tria havas velojn ĉifonajn. ;)×

'5 (..... ŝipkest' havas tri figuretojn ;)×

(unua estas kred' ; la dua la esper' ; la tria estas amo, la tre ruĝa. ;)×)

& Ruĝa flago:

< Rekante 33 el 65 batoj por strofo, entute 325 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Carlo Tuzzi (1908). Lombarda popolmelodio. El itala tradukis Gianfranco Molle?>

(#Melodio:

<:4-5> (

o;So dore /mi mi ire dore /mi mi i;mi fami /mi re ere mire /re mi
o;So dore /mi mi ire dore /mi mi

(#Rekantaĵe: i;mi fami /mi re refa mire /do o o h; /mi mimi mido
remi /fa mi re e; /re rere reTi dore /mi re mi i; /mi mimi mido remi
/fa so la)

a;la /lala lala soso soso /ti ti 'DO

)×5)+

(&Strofoj:

'1 Popolo /ek al ribela /ago ;
Sub ruĝa /flago, sub ruĝa
/flago! ; Popolo /ek al ribela
/ago

(×:; **Sub ruĝa /flago marŝas
la e/sper' . ; /Sub ruĝa flago
marŝas /la esper' ; /sub ruĝa
flago marŝas /la esper'; /sub
ruĝa flago marŝas /la esper'
;)** Kaj /vivu komunismo, vivu
/la liber'!

'2 De espluatatoj la avangardo
; Antaŭeniru sub ĉi-standardo
; Proleta aro venas via tago
Nur laboristoj manĝos kun
fier'

'3 En la fabrikoj, en la
kamparo ; En la minejoj kaj
sur la maro ; Pretigu vin al
ribela ago Por la
socialismo ĉie sur la ter'

'4 Ne plu fremduloj nek lima
baro ; Proletoj luktas por
solidaro ; Socialistoj ek al la
ago Per komunismo
venkas la socia ver'

'5 Kuraĝa roto, vi per indigno
; Ĉe sun' flirtigu ruĝan
insignon ; Vi, laboristoj, ek al
la ago Kaj vivu
komunismo, vivu la liber'!)

& La kampulo kaj la vulpo:

< Ripete 25 sed rekante 13 el 41 batoj por strofo, entute 328 paŝoj dum 4 minutoj. Norda Kantaro #125. El sveda tradukis Martin Strid (ĉ. 2008).>

(#Melodio:

< Polso > <1,9:41> (

mi /(so somi fala lalso somi doo;mi so somi refa faaalsolfa mi i;)×

do mimi reTi Tildoo LalFa So; do mimi reTi Tildoo LalFa So;Ti
relmi do o; h

)×8)+

(&Strofoj:

'1 /(Iris kampul' al ve2rda herbej' ; lin tie renkontis vu3lpo ;)× Ha, se mi havus ha2ŭton de vi ; subŝtofe sub la ĉa2po por mi ; kristna2ske.

'2 (Kaj ŝipon irantan donos mi al vi ; plej bonan laŭ via plaĉo ;)× Nur ke (': mi) havu (×: haŭton de)(,: vi)(×:; **subŝtofe sub la ĉapo por**)(,: mi)(×:; **kristnaske.**)

'3 (Sed ŝipon irantan ne deziras mi ; ĉar ĝin mi ne povas stiri ;)× Neniam (': vi) havos (×: haŭton de)(,: mi)(×:; subŝtofe sub la ĉapo por)(,: vi)(×:; kristnaske.)

'4 (Nutritan anseron donos mi al vi ; plej multan laŭ via plaĉo ;)× Nur ke mi havu

'5 (Nutrita ansero estas bona hav' ; sed aĉas la haŭton perdi ;)× Neniam vi havos

'6 (Kaj kuris ek la bela vulpfratin' ; al vulpo paroli volis: ;)× Ĉu ke li havu haŭton de vi ; subŝtofe sub la ĉapo por si ; kristnaske?

'7 (Vi ne al l' kampulo vendu ĝin ; ĉar li ne kapablos pagi ;)× Neniam li havu

'8 (× Pafarkon kampulo ŝargis per genu' ; '1 - aŭskultu, kiel ĝi vafis! ; '2 **kaj vulpon kaj inon pafis** ;) Vidu, mi havos

& Kobolda julkanto:

< Ripete 31 sed rekante 15 el 47 batoj por strofo, entute 329 paŝoj dum 4 minutoj. Norda Kantaro #2540. Verkis Alfred Smedberg. Komponis Vilhelm Sefve-Svensson Tradukis nekonato.>

(#Melodio:

<1,7:47> (

/do So do So doTi dore mi do; so o fa a mi i re e; re La re La redi remi fa re; la a so o fa a mi i;

(#Rekantaĵe: do So do So doTi dore mi do soh h soh h doh h h)

)×7)+

(&Strofoj:

'1 /Lumojn plu neniĥo homo havas, homo havas, ; jam en ombro tuta domo staras, domo staras. ; Tip tap tip tap tipe tipe tip tap, tip, tip, tap.

'2 Singardeme tiam (koboldaro)× ; sur piedfingroj venas (el sub planko.)×

(×: **Tip tap tip tap tipe tipe tip tap, tip, tip, tap.**)

'3 Je manĝaĵoj nun ne estas manko, nun ne manko, ; Tion vidis ili (de la flanko.)×

'4 Sur la tablon kuras (nun bubetoj.)× ; Trinki, manĝi taŭgas (por ĝuantoj.)×

'5 Dolĉaĵoj diversaj (multe estas.)× ; "Kiel gustas?" Ĝoje (ili flustras.)×

'6 Tutan nokton ili (ne nur manĝas,)× ; ĉe l' abio ili (ludas, dancas.)×

'7 Dum tagiĝo feston ili finas, feston finas, ; hejmkavernen grupo (nun rapidas.)×

& Deziro de grandveziro:

< Rekante 19 el 37 batoj por strofo, entute 333 paŝoj dum 4 minutoj. Turkan fabelon poemigis Julio Baghy (Ĉielarko, 1966). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:37> (

o;do /soso sola sofa mi do;do rere mire do do;do LaLa dodo TiLa
La So;So dore mire do do;do

(#Rekantaĵe: soso sola sofa mi do;do re mire do; dodo La do TiLa
So o;So dore mire doTi do)

)×9)+

(&Strofoj:

,&1:

'1 Dum /konsiliĝo en divano ;
ekstaris grandveziro ;
"Indulge donu, ho sultano, ;
permeson por foriro!

(×:; **En danco paŝas ni kun
ĝojo ; dum ruĝas la flor' ;
venos falĉa ĝia hor' ; kaj for
koloro kaj dolor'.**)

'2 Rigardu tien, en angulo ;
kun glavo negro staras; mi
sentas, tiu maliculo ; min buĉi
sin preparas.

'3 Ekster muroj de Bagdado ;
distanco estus ŝirmo; ordonu
al mi por agado ; en fora urbo,
Smirno!"

,&2:

'4 La suvereno en angulon ;
rigardis tuj defie, ; sed li ne
vidis la fremdulon. ; Neniu
staris tie.

'5 "Vi, grandveziro, estas laca
; post longa tempo serva; vi
indas do por vivo paca ; en
Smirno malpli verva".

'6 Sed post foriro tuj klariĝis, ;
ĉe vid' li ne eraris, ; ĉar en
angulo videbliĝis: ; kun glavo
negro staris.

,&3:

'7 "Kiel ci venis, hej, pagano, ;
tra gardo de l' eskorto?!" ; "Mi
estas, sciu, ho sultano, ;
anĝelo de la Morto".

'8 "Ĉu venis ci por min ekbuĉi
; aŭ mian grandveziron? ; Mi
pretas, sed li por rifuĝi ; al
Smirno prenas iron".

'9 "Lin trovi tie ĉi, mi miris;
Bagdad' ja estas ŝirmo. ; Al mi
ordone Allah diris: ; mortigu
lin – en Smirno!"

& Printempa sorĉo:

< Rekante 23 el 37 batoj por strofo, entute 333 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Mondo kaj koro, 1921). Baladigis Martin Strid (2015) per sama melodio kaj rekantaĵo kiel por &Konfeso.>

(#Melodio:

<:37> (

a;do /dodo dore doTi La;So dodo dore mimi mimi; miifafa soso
somi mi;re dore doTi LaLa LaSo;

(#Rekantaĵe: do mire do dodo Ti La; LaTi dodo dore mimi; mifa
somi mire do; do mire do dodo Ti La)

)×9)+

(&Strofoj:

'1 Flir/tanta eta papili' ;
Flugadas super kampa vojo. ;
Ho, en lazur' flugpendu nur! ;
Mi nun forgesas pri l' malĝojo

(×:; **Zorgojn mi foje forgesas**
; Mi pri kredo ne promesas ;
kaj malgajon venkis mi ;
Tion mi ĝoje konfesas.)

'2 Kaj tuta la flugila polv' ;
Pentrinta mian infanmanon ;
Surpluvas min, kaj al la sin' ;
Ĝi portas post doloro sanon.

.....

'3 Kun kis' tumultas al la kor' ;
De l' infanaĝo mil memoroj, ;
Nenie pent', malĝoja sent', ;
Kruela aro de l' doloroj.

'4 Mi serĉas: kien estas for ;
Amdorn': malnova dolorilo...?
; Jen, en la kor' arĝentsonor': ;
Ĝojŝafidet' kun sonorilo.

'5 Ho ora sun', ho silkĉiel'! ;
Facila nub' el purarĝento! ;
Printemp' sen lim'! El la anim'
; Rifuĝas ĉia splena sento.

'6 La kamp', sonanta ondfein',
; Ornamis buklojn nun per
floroj ; Ŝi kantas jen, sin banas
en ; Rivero dolĉa de l' odoroj.

.....

'7 Ho, kia tril' de l' birda ar'! ;
Sur arboj dolĉa floro-ĉarmo! ;
Kun laŭta ĝem' ĉu do mi mem
; Min lavis per maldolĉa
larmo?

'8 Ho, vi mensogis al mi, kor',
; Ke estas tuta viv' sufera, ;
Ĝojkriu nun, eksciu nun ; Ke
estis via vort' malvera.

'9 Plezuro kia estas nun ;
Doloron per kalkano jugi! ;
Ho, kia ĝu': sub brila blu' ; Sur
kamp' ekkuri... suprenflugi...
.....)

& Oh, rajdis, rajdis:

< Ripete 32 el 48 batoj por strofo, entute 336 paŝoj dum 4 minutoj. Popolkanto. El litova tradukis Vytautas Šilas (1986?).>

(#Melodio:

<:4> (

/La LaTi do Ti /La Mi La a; /mi mifa mi re /do re mi i (; /mimi
mifa mi re /mire doTi La Mi /LaLa Lado mi re /do Ti La a)×2
)×7)+

(&Strofoj:

'1 /Oh, rajdis, rajdis /longe mi.
; /Oh, rajdis, rajdis /longe mi. ;
/Al bien' veninte, /al bien'
veninte, /al bien' veninte
/haltis mi. ; /Al bien' veninte,
/al bien' veninte, /al bien'
veninte /haltis mi.

'2 (Ligis mi ĉevalon al baril'
;)×2 ((Ĉe verdanta ruta)×3
ĝardenet'. ;)×2

'3 Skuis sian kapon la ĉeval'
..... Ve, kaj aĉe tretis
verdajn rutojn ĝi.

'4 Ploras elirinta knabinet'
Pro la verdaj rutoj kiujn
tretis ĝi.

'5 Ĉit! Ne ploru triste,
knabinet' Ĉevaleton mian
..... donos mi al vi.

'6 Ne bezonas la ĉevalon mi
..... Tute ne bezonas la
ĉevalon mi.

'7 Ĉit! Knabin', ne ploru pro
ĉagren' Mi al vi donacos
..... ringon el la or'.)

& Konsolado:

< Rekante 20 el 34 batoj por strofo, entute 340 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (La stranga butiko, 1931). Baladigis Martin Strid (2017) per feroaj melodio kaj rekantaĵo de Vilmunda balado kaj disduigo na strofoj.>

(#Melodio:

/falmi sofa fami mire reerere dore mi; mi fami fami faasoso sofa fami reldo;

(#Rekantaĵe: mimi fa mi re; reerere dore mi; mimi mimi mi fa;so sofa fami fami reldo; mimi fa mi re)

)×10)+

(&Strofoj:

'1 /Fo2rviŝu viajn larmojn, – jen mia nazotuk', – ; En tiuj ondoj dronus eĉ virto de eŭnu2k';

(×: **Dancu mastrino ; belan elektas mi. ; Dancu min al mano ; ja bele kiel povas vi2. ; Dancu mastrino.**)

'2 Mi cedas kavalire, do estu vi anĝelo, ; Kaj ne plu ni disputu pri stulta bagatelo!

.....

'3 Mi amis vin hieraŭ kaj morgaŭ amos vin, ; Mi kisis vin infano kaj kisos vin avin',

.....

'4 Mi ŝatis plenajn formojn de via juna aĝo ; Kaj vian maljunecon mi portos kun kuraĝo.

'5 Ne estas mia koro frivola papili', ; Ĉar oni amas firme en mia famili',

'6 Kaj jen: praavo mia, la gentopatro Paŭlo, ; Pro amĉagreno frua eterne restis fraŭlo!

'7 Do fidu miajn vortojn, – mi estas inda fil' ; De gento famiĝinta sen sabro, sen pafil',

'8 Kaj en blazono mia ni
legas la devizon: ; "Prefere ol
vin perdi mi perdus la
ĉemizon!"

'9 Forviŝu do la larmojn, la
honton de l' jarcent', ; Kaj
kreditu nun sincere je mia
nobla sent';

'10 Mi pagis vian robon, mi
pagos la mantelon... ; Ĉu
bone? – Jes, ni ankaŭ aĉetos
la ĉapelon!

& Por la tria eldono de "Legendoj":

< Rekante 18 el 31 batoj por strofo, entute 341 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Mikaelo Bronŝtejn (2006). Baladigis Martin Strid (2015) per melodio kaj rekantaĵo de Sigmunda balado.>

(#Melodio:

<:31> (

/mi mi dore mi mimi mimido re fa;fa mimimi mimimi mimido re fa;

(#Rekantaĵe: mire do; do3mi mimi re do; rere rere re re; mi mire doTi La; So3mi mimi re do)

)×11)+

(&Strofoj:

'1 Sendube, eĉ se kelknuance subtilaj, ; la novaj "Legendoj" ja ŝajnis utilaj

(×: **En la ĉen' ; Dancu nun trankvile ; Ĉiuj ni trankvilas ; Jen en amika ĉen' ; Dancu nun trankvile.**)

'2 almenaŭ al mi, la aŭtor' nemodesta, ; ĉar min impetigis la Into honesta.

'3 Post kiam cent homoj ĝin legis, kotopo, ; jam samopinias almenaŭ triopo,

'4 sendinta flataĵojn, sed ne sen kritikoj. ; Respondu mi nun: – Koran dankon, amikoj!

.....

'5 Ho ve! Senhezite forrajdas la tempo: ; Mi, kun la natura sincer' kaj sentem', po

'6 dek rubloj vendata en falso ekrana, ; ja ŝajnas person' absolute lontana

'7 de l' nuna epoko, de l' juna medio, ; malmoda. Sed plu konvinkita pri tio,

'8 ke nin la juneco ne vane ekzaltis, ; ke l' baroj obstinaj ja iom dissaltis

'9 per nia fervoro kaj nia
espero. ; Nu, eble, nevene nin
tenis la Tero,

'10 kaj la juna gent', krom la
lingva belego, ; ricevas ĉi
libron por hasta tralego –

'11 sen duraj ordonoj, kun nur
rekomendoj ; alude humilaj –
ja estas legendoj... ..)

& Poploj en aleo:

< Rekante 9 el 19 batoj por strofo, entute 342 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Mondo kaj koro, 1921). Baladigis Martin Strid (2015) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:19> (

/do do remi fafa rere; Ti TiTi dore mimi dodo;

(#Rekantaĵe: do dodo remi fafa rere; Ti dore mi do)

)×18)+

(&Strofoj:

'1 ... /Poploj staras en aleo... ;
Ekiras vent' kun laŭta veo.

(×:; **Dance aŭskultu la
rakonton ; Paŝu renkonte.)**

'2 Ŝirita, trema ĝemospiro. ;
Jen: venta kanto pri l' sopiro.

.....

'3 Kaj dum la vento vee
blovas, ; La poploj treme sin
ekmovas.

'4 l' unua klini sin komencas, ;
Ĝi al la dua riverencas,

'5 Sed ĝi al tiu vane zumas, ;
La trian tiu amindumas.

'6 La tria flustras al la kvara ;
Kun ama tremo foliara,

'7 Kaj tiel plu ... jen lud'
sencela ; Kaj malfeliĉa kaj
kruela

'8 Kaj en la tuta vic' la sama: ;
Rifuz' de am', petego ama...

.....

'9 Sovaĝe hurlas jam la vento:
; Sopir', sopir', sopir',
turmento...

'10 Sovaĝe ĝemas arb' vipata ;
De la sopiro senkompata...

.....

'11 Reklini sin ... kaj miksus
drone ; Sin branĉ' kun branĉ'
kaj estus bone,

'12 Sed la proksim', la certa
havo ; Senloga estas kaj sen
ravo,

'13 Sopiro je l' neatingebla: ;
Jen flam' de l' kor'
neestingebla...

'14 Ho, steloj en la frosta alto!
; Facila nub' enflug' senhalto!
.....

'15 Flor' sur la pint' de l' roko
kruta! ; Sur frosta lip' rifuzo
muta!

'16 Ho, flor' ravanta de l'
deziro, ; Ho, flor'—velkonta
post deŝiro!

'17 Ĉu veas, plendas nun la
vento ; Sub vip' sovaĝa de l'
turmento,

'18 Aŭ, dum ni en doloro
dronas, ; Ĉu rid' infera ĝia
sonas?

& Bonfara Influo de la Alkoholo:

< Rekante 25 el 43 batoj por strofo, entute 344 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (Verdkata testamento, 1929). Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:43> (o;So /doododo dododo SooSoSo SooSo;So LaaLaLa reeredo TiiLaLa So So;So doododo dododo SooSoSo SooSo;So LaaLaLa reeredo TiiLaLa So So;h

(#Rekantaĵe: miimimi mire dooTiTi do; reerere reedodo TiLa Ti; doododo miidodo LaaLaLa doLa SooSoSo doododo TiiTiTi do; doododo miidodo LaaLaLa doLa SooSoSo doodore miirere do;

)×8)+

(&Strofoj:

'1 Kon/traŭe al mia ĝisnuna kutimo ; Hieraŭ mi havis bonegan ideon, ; Mi volas ĝin skribi kun ritmo kaj rimo ; Por doni al mondo mirindan poemon!

(×:; **Kantu fiere, kantu en ĉen! ; Paŝu surtere, ĝin draŝu jen! ; Kune en rondo ne zorgu pri mondo, tondru la ĝojo en danca la hal'!** ; **Kune en rondo ne zorgu pri mondo, tondru la ĝojo en danca la hal'!**)

'2 Sed sub mia plumo la rimoj forglitis, ; Eĉ unu ne kaptis mi malgraŭ bonvolo, ; Kaj ĉar mia sprito klopode jam ŝvitis,;

Mi provis freŝigi ĝin per alkoholo,

'3 Kaj glason post glaso mi glutis avide ; Ĝis tuta vivigo de l' laca spirito, ; Kaj rimoj alfluis amase, rapide, ; Memvole sin donis sen peta invito!

'4 Sed Ritmo hezitis kun tima ŝancelo, ; Kaj peze trenadis sin lama trokeo, ; Do – por ĝin olei, el mia botelo ; Mi prenis buŝplenon da branda oleo!

'5 Kun RitmokajRimo enĝusta metriko ; Nun fluis libere klasika trokeo, ; Beltakte ondiĝis ĝi kvazaŭ muziko... ;

Subite mihaltis, – ĉar
mankis... l' Ideo!!

'6 Sed kie l' Ideo kaŝiĝis,
diablo? ; Miantaŭ momento
ĝin tenis ankoraŭ! ; Ĉu eble ĝi
falas kaj kuŝas sub tablo? ; Ha
certe ĝi dronis en mia likvoro!
.....

'7 Mi volis ĝin savi kaj
ĝustakompreni ; Mi ĉion

eltrinkis laŭ mia kapablo, – ;
Sed kio okazis? – Hodiaŭ
matene ; Mi lace vekiĝis...
submia skribtablo... ..

'8 Pri kio mi verkis hieraŭ
vespere? ; Mi ne plu memoras
– Sed jen surpapere ; Ankoraŭ
postrestas la grava titolo: ;
"Bonfara Influo de la
Alkoholo!"

& Juĝu prudente!:

< Rekante 25 el 43 batoj por strofo, entute 344 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (Verdkata testamento, 1929). Baladigis Martin Strid (2016) per samaj melodio kaj rekantaĵo kiel por Bonfara Influo de la Alkoholo.>

(#Melodio:

<:43>

(o;So /doododo dododo SooSoSo SooSo;So LaaLaLa reeredo
TiiLaLa So So;So doododo dododo SooSoSo SooSo;So LaaLaLa
reeredo TiiLaLa So So;h

(#Rekantaĵe: miimimi mire dooTiTi do; reerere reedodo TiLa Ti;
doododo miidodo LaaLaLa doLa SooSoSo doododo TiiTiTi do;
doododo miidodo LaaLaLa doLa SooSoSo doodore miirere do;

)×8)+

(&Strofoj:

'1 Ŝi /hejmenrevenis kun
granda skatolo, ; Kun granda
skatolo ŝi hejmenrevenis ; Kaj
jam – laŭ klasika eterna edz-
rolo – ; Pagotan fakturon en
mano mi tenis.

(×:; **Kantu fiere, kantu en
ĉen! ; Paŝu surtere, ĝin
draŝu jen! ; Kune en rondo
ne zorgu pri mondo, tondru
la ĝojo en danca la hal'!**)×2)

'2 "Ne grumblu!" ŝi diris per
voĉo anĝela,; Per voĉo anĝela
"Ne grumblu!" ŝi diris, ;
"Rigardu, mi estos centfoje pli
bela ; En tiu ĉi robo," – kaj ŝi
sin admiris.

'3 Mi juĝis severe pro nigra
humoro, ; Pro nigra humoro
mi juĝis severe: ; "Sendube
vin mokis kanajla tajloro, Vi
tiavestite aspektas ansere;

'4 Jen sub la femurojn deglitas talio, ; Deglitas talio jen sub la femurojn, ; Kaj fuŝe desegnas la dorsa linio ; Sur via dorsparto kubistajn konturojn!"

'5 Pli ol mi imagis ŝi restis silenta, Ŝi restis silenta pli ol mi imagis ; Kaj mi nur memoras, ke malgraŭkonsenta; Finfine devige la robon... mi pagis.

'6 Mi ĉion komprenis pri l' ŝajna mistero, ; Pri l' ŝajna mistero mi ĉion komprenis ; Nur kiam ok tagojn post tiu vespero ; Kun granda skatolo ŝi hejmenrevenis!

'7 Karese ŝi petis "Ne grumblu, karulo," ; "Ne grumblu, karulo", karese ŝi petis, ; "L' alia ne plaĉis al via okulo ; Kaj tial obee mi novan aĉetis, –

'8 La mian staturon ĝi muldas mir-mire, ; Ĝi muldas mir-mire la mian staturon, ; Bonvolu konstati..." kaj stulte sendire ; Mi tenis en mano jam novan fakturon!

& La tempo:

< Rekante 25 el 43 batoj por strofo, entute 344 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Edmond Privat (Tra l' silento, Letchworth 1912). Baladigis Martin Strid (2017) per samaj melodio kaj rekantaĵo kiel por Bonfara Influo de la Alkoholo.>

(#Melodio:

<:43> (o;So /doododo dododo SooSoSo SooSo;So LaaLaLa reeredo TiiLaLa So So;So doododo dododo SooSoSo SooSo;So LaaLaLa reeredo TiiLaLa So So;h

(#Rekantaĵe: miimimi mire dooTiTi do; reerere reedodo TiLa Ti; doododo miidodo LaaLaLa doLa SooSoSo doododo TiiTiTi do; doododo miidodo LaaLaLa doLa SooSoSo doodore miirere do;)×8)+

(&Strofoj:

'1 De l' /tempo vokite la vent'
en aŭtuno ; L' arbaron
trasiblas betulojn klinante, ;
Kaj orajn foliojn ebriajn de
suno ; Kun revoj plej karaj
forblovas konstante.

(×:; **Kantu fiere, kantu en
ĉen! ; Paŝu surtere, ĝin
draŝu jen! ; Kune en rondo
ne zorgu pri mondo, tondru
la ĝojo en danca la hal'!**)×2)

'2 Forkuras la tempo, forflugas
senfine ; Neniam trafante l'
estonton celatan. ; Ĝi vivon la
nian fortrenas obstine ; Kaj
ŝovas nin kvazaŭ ŝafaron
pelatan.

'3 Se restis sur voj' memoraĵo
tre kara ; Kaj provas ni posten
rigardi kun ploro, ; Nin
premas en kuro l' amaso
homara, ; Kaj vento foprvipas
vidaĵon de l' koro.

'4 "Rapidu!" al tempo junulo
jen diras. ; "Ekhaltu!" jen
preĝas avulo dolore. ; Al tag'
hieraŭa ĉi tiu sopiras, ; Dum
tiun morgaŭon alvokas
tutkore.

'5 Sed ridas la tempo pri
homaj deziroj ; Kaj iras
senzorge, la branĉojn faligas, ;
La kapojn blankigas kaj,
malgraŭ sopiroj, ; La trunkojn
al morto silente kurbigas.

.
'6 Kelkfoje revulo, rutinon
lacega, ; L' amason kurantan
forlasas tagfine ; Kaj monton
surrampas, dum suno ruĝega ;
La nubojn per oro vualas
musline.

'7 Kaj kantas poeto... kaj lian
kantaĵon ; Al homoj
malsupren la vento forprenas;

Sed baldaŭ la tempo ĉielan
vidaĵon ; Forlaŝas kaj lin al
kurado retrenas.

'8 Ĝis morto nin ŝovas la
tempo guverne, ; Ĉar, malgraŭ
turmento kaj spite sufero ; Nin
logas la tempo kaj regos
eterne ; Svingante la flagon de
l' homa espero.)

& Oni malfermas la butikon:

< Ripete 22 sed rekante 11 el 43 batoj por strofo, entute 344 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (La stranga butikio, 1931). Baladigis Martin Strid (2017) per svedaj melodio kaj rekantaĵo kaj disduigo na strofoj.>

(#Melodio:

<:41> (

/do SooSolFa Mido LaLaLaSo La La;do Lado Tire dodoTiLa So So;do SooSolFa Mido LaLaLaSo La La;do Lado Tire dododoTi do do;

(#Rekantaĵe: mi doodore miredomi re reTi So; La FaaFaSo LaSoFaLa SooSoMi Do)

(#Ripete: do SooSolFa Mido LaLaLaSo La La;do Lado Tire dodoTiLa do do)

)×8)+

(&Strofoj:

'1 /Ho sankta2 Muz',
mistermaskita io, ;
Legendfigur' por pia fantazio,
(':; Ne kreda2s mi, ke ie vi ekzistas, ; Sed al la tent' mi tamen ne rezistas)

(×:; **Hej hop faderio fade ra lade rej ; Hej hop faderio faderala de rej)**

(,:; Ne kreda2s mi, ke ie vi ekzistas, ; Sed al la tent' mi tamen ne rezistas)

'2 Alvoki vin laŭ famaj pramodeloj. – ; Kun aŭreol' de mistifik-mistiko ; Alflugu do, estrino de l' pedeloj, ; Por levi nun kurtenon de l' Butiko!

'3 "Hi hi! Ha ha! – Vi tro facile mokas, ; Sed vane min oni neniam vokas. ; Mi venis, jen! – ho ne por vin inspiri, ; Mallonge nur al vi mi volas diri,

'4 Ke via rim-malkara
"poezio" ; Ne estas art' kreita
dum ekstazo, ; Ĉar via task'
konsistis nur el tio: ; Kolekti
la... sterkpomojn de l' Pegazo!
.....

'5 Kaj – inter ni – ĉu iam
simpla floro ; Aŭ birdokant'
vin tuŝis en la koro? ; La
noktospir' sub la ĉielkupolo ;
Ne ĉarmas vin; – vin logas nur
petolo,

'6 Banala ŝerc' kaj dubesenca
sprito. ; Kaj tion ĉi... indulgas
la kritiko! ; Disiĝu ni kaj restu,
laŭ merito, ; Mi sur Parnas',
vi... en spicistbutiko!"

'7 Severa Muz', – vi ŝutis
malavare ; Benvortojn sur
hometon, kiu ŝpare ; Misuzis
vin ĝis nun sub sia plumo, ;
(Estonte li vin lasos en
mallumo.)

'8 Sed tamen mi kun tre
respektaj sentoj ; Koncedas,
ke... ekzistas kaŭz' por miri, ;
Kaj por edifo de miaj
geklintoj ; Necesis tion diri.
.....)

& Senespero:

< Rekante 22 el 43 batoj por strofo, entute 344 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Julio Mangada Rosenörn (Versaĵaro, Madrid 1922). Baladigis Martin Strid (2017) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:43> (o;So /doododo doTiLa So do; do reerere remire do So3;So doododo doTiLa So do3;do reerere remire do So;So mimimi mifami re do;

(#Rekantaĵe: dodo TiLa So do; dodo rere mire do So; dodo TiLa So do; rere remilre do So; mimi mifami re do)

)×8)+

(&Strofoj:

'1 Staradas tre densaj nebuloj ;
Ve! antaŭ la miaj okuloj ;
Pupiloj malgajaj iliaj ; Ne
estas de longe jam viaj ; -
Virino amata! - Speguloj.

(×:; **Paŝu en la ĉeno, ; fine
morto certe venos ; kaj ni ne
ĉagrenu, ; ĝoju dum vi2
vivas, ; paŝu en la2 ĉeno.)**

'2 Malĝojo! De longe ne sidas
; Ni unu apude alia... ; Feliĉon
nenian mi vidas; Amata virino
gracia, ; Nenio min gaje jam
ridas!

'3 Dolĉega ravanta parolo ; Ja
estis agrabla kortuŝo, ;
Venante de via belbuŝo; Pro
via tutkora memvolo, ; Por
mia la koro, konsolo.

'4 De longe regadas silento ;
Ĉe mia izolo dolora; Forflugis
la miaj kontento ; Kaj rido
sincere bonkora... ; Ne estas
feliĉa momento!

'5 Kaj akre-mortiga malĝojo ;
Min ĉiam dolore katenas; Mi
iras sur kruta dormvojo. ; La
morto por mi, do, konvenas, ;
Ĉar vane trankvilon mi penas.
.....

.
'6 Nu; mi jam forlasu la teron,
; En kiu kruela la sorto ;
Faligis min ve! en mizeron. ;
Ne estas kapabla jam forto ;
Redoni al mi la esperon.

'7 Mi havas, do, pravan
motivon ; Forlasi kruelan la
vivon ; Kaj kiun nenio
balzamas. ; Min lasu, ĉu min
ne malamas, ; Rulantan sur
tian deklivon,

'8 Ĝis kiam la morto kompata,
; Indulga ameme min tiros ; Al
mondo eterdelikata, ; En kiu
kor' mia sopiros ; Neniam je
amo malsata.)

& Anima trankvileco:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 348 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Alois Norbert (kaŝnomo de Alois Berndl) (La mondo ridas, Vieno, 1937). Baladigis Martin Strid (2016) per sudinsulaj melodio kaj rekantaĵo de Jalgrima balado.>

(#Melodio:

<1,6:29> (/La Tiidodo Ti LaMi La Tido TiLa; dolre miimimi fa mimi reldo mimi miLa;

(#Rekantaĵe: dore mi redo La Fa;So La dore mimi fami mimimii; redodoo do Ti La a)

)×9)+

(&Strofoj:

'1 /Ŝuista lernanto dumnokte frapetas ; A2l pordo de l' majstro-edzi2no kaj petas:

(×: **Tondru danco tre ĉarme ; Nun tretu fiere ĉiuj en la ĉen' ; Staras jen mastrino.**)

'2 "Majstrino, bonvolu la ĝenon pardoni! ; Ĉu volas glaseton da akvo vi doni?"

'3 La bubo ja loĝas ĉe sia sinjor', ; Ne iras vespere por dormi li for,

'4 Kaj jen la estrino la akvon konsentas. ; La bubo sed novan deziron prezentas:

'5 "Majstrino, bonvole pardonu! Pardonu! ; Mi petas, anstataŭ glaseton vi donu

'6 Ja poton plenplenan de akvo al mi!" ; Kaj ankaŭ ĉi tion konsentas do ŝi.

'7 "Mi petas, mi petas, sitelon vi prenu, ; Bonvole duone plenigi ĝin penu!"

'8 "Nu bone! Mi ankaŭ sitelon ja prenas, ; Se tio pli bone al vi nun konvenas." -

'9 "Ho tre estimata vi majstro-edzin', ; Bonvolu plenigi tutege nun ĝin!"

'10 "Ho bubo! Ĉu havas vi akvo-manion? ; Cetere konsentas mi ankaŭ ĉi tion:

.....

'11 Sitelon plenplenan de akvo
mi donas, ; Sed diru, por kio
vi akvon bezonas?"

'12 Kaj diras la bubo post
longa hezit': ; "En mia
ĉambreto ja brulas la lit'!"

& La juĝo de Momos:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 348 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigis Martin Strid (2015) per samaj melodio kaj rekantaĵo kiel por La plej granda kulpulo.>

(#Melodio:

<:29> (

/La dore mi mi mire fare mi do; do redo dodo doLa dodo doTi;

(#Rekantaĵe: La dore mi mi re falre mi; doTi reTi do Lado Ti Ti La a)

)×12)+

(&Strofoj:

'1 /En la pratempoj, pri la mondo-kreo ; laboris Zeŭs, Athena, Prometheo.

(×:; **Venu mastrino en la2 ĉen' ; Prenu mian manon en firma ten'.**)

'2 (Kaj kiam Zeŭs pri l' taŭro tute pretis,)×

'3 kaj Promotheo pri la homo, ; Athena pri la domo,

'4 ili de Momos petis ; prijuĝi, kion ili metis.

'5 Ĉi tiu, tre envia, ; parolis jene pri labor' ilia:

'6 "Ba, Zeŭs la taŭron fuŝis, ne metinte ; okulon al ĝi kornopinte.

'7 Tiaĵon eĉ ne indas ja kritiki: ; Ĝi nun ne vidas, kien piki.

'8 Kaj Prometheo fuŝis tre mizere ; la homon, ĉar li ne ekstere

'9 lokis la koron: Oni nun ne vidas, ; ĉu bon' aŭ miso en ĝi sidas.

'10 Athena fuŝis pri la dom' sendube, ; ĉar ŝi ne muntis radojn sube,

'11 ke, se l' najbar' tro tedas
jam ĉikane, ; ĝin oni nur
pluŝovu mane."

'12 Zeŭs, tre indigna pro l'
envia juĝo, ; lin puŝis de
Olimp' kun tondromuĝo.)

& La tornistro:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 348 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigis Martin Strid (2016) per melodio kaj rekantaĵo de La oreloj de la leporo.>

(#Melodio:

<:29> (

/La dore mi mi mire fare mi do; do redo dodo doLa dodo doTi;

(#Rekantaĵe: La dore mi mi re falre mi; doTi reTi do Lado Ti Ti La a)

)×12)+

(&Strofoj:

'1 Survoje pasis migra metiisto
; kaj gaje fajfis: Lia
dorstornistro

(×:; **Venu mastrino en la2
ĉen'** ; **Prenu mian manon en
firma ten'**.)

'2 de pano, lardo kaj viando
plenis. ; Sed, ho terur', subite
lupo venis.

'3 Li rampis, por sin savi de
atako, ; sur arbon, tere restis
lia sako,

'4 kaj li aŭskultis, kiel en la
subo ; festenas ŝmace el la sak'
la lupo.

'5 Foriris tiu fine, kaj li povis ;
subrampi do, sed, kion li
retrovis,

'6 pro tio la ĉielon ne tre
dankis. ; La tuta lardo kaj
viando mankis.

'7 Eh! Li pluri volis kun la
resto, ; sed io bruas. Ĉu la
rabobesto

'8 revenis? Li rerampis en
teruro, ; kaj, ĉar dumtempe
venis la obskuro,

'9 ne riskis plu subrampi
ĝismatene. ; Tiam descendis,
laca, kaj — ĉagrene

'10 li vidis, de malsato
salivglute, ; ke l' kampaj
musoj manĝis ĉion tute.

'11 Nur paneretoj restis el la
pano, ; kun tiuj kuris formik-
karavano.

'12 Nun li ekkriis: “Ho, la
mondo belas! ; Fortulo rabas,
malfortulo ŝtelas!”)

& Saluton al Balkanoj:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 348 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Penĉo Slavejkov. El bulgara tradukis Antoni Grabowski (El Parnaso de Popoloj, 1913). Baladigis Martin Strid (2017) per melodio kaj rekantaĵo de Bresta balado.>

(#Melodio:

<1,6:29> (/doTi re3do doTi Ti; La3La LaaLaMi La; LaTi doTi TiTi Ti;Ti TiTi Tire do;

(#Rekantaĵe: TiLa La SiLa Ti La; LaaLaLa La3Mi So3So Fa3Mi; MiiMiMi LaTi do Ti La a))×12)+

(&Strofoj:

'1 /Kie vi, ho ensorĉita ; Koro mia, estas? ; Enuanta, suferanta ; Kor' ĉe mi ne restas.

(×:; **Paŝu gajan la dancon ; Brilas aŭroro bele taga ; Venu en alta somertemp'!**)

'2 Ne ĉi tie estas mia ; Koro, la malsana, ; Sed ĝi estas tie supre, ; Sur montar' Balkana.

'3 Sed vi estas malproksime, ; Balkanaro bela, ; Vi patruja, sankta, kara ; Hejmo subĉiela!

'4 Kie ajn mi vage migrus, ; Serĉas koro mia ; Vin, mirinda, vin, gepatra ; Loko familia!

'5 Kie ajn en bela lando ; Resti for mi devas, ; Mi de l' koro por ĉi tio ; Dankon ne ricevas.

'6 Por mi restas same karaj, ; En kampar', ĉe l' maro, ; Vi balkanaj, vi mirindaj ; Montoj kaj tombaro.

'7 Korsalutas mi montaron ; Sub la neĝvualoj, ; Vin, kvietaj ebenaĵoj ; Kaj profundaj valoj!

'8 Korsaluton al ombrecaj ; Densaj vi arbaroj! ; Korsaluton, bonodoraj ; Verdaj vi herbaroj!

'9 Korsaluton al balkanaj ; Akvoj la arĝentaj, ; Al ŝaŭmantaj akvofaloj, ; Kaj al vi, torentoj!

.

'10 Mi salutas vin, dezertoj, ;
Rokoj eĥoplenaj, ; Intermontoj
vi malsekaj, ; Kavoj
malserenaj!

'11 Kie ajn vi estas, ventoj, ;
Perflugile venu, ; Kaj kun vi,
al mia lando, ; Korsalutojn
prenu!

'12 Ĉu mi sanas, aŭ malsanas,
; Malbenita horo; Sole tie, sole
tie ; Estas mia koro!

& Verda stelo:

< Rekante 21 el 43 batoj por strofo, entute 348 paŝoj dum 4 minutoj. Verkis Stanislav Schulhof (Per espero al despero, Pardubice 1910) kun vortoj "Ĉi tiun mian unuan poemon mi dediĉas al Majstro Dro L. L. Zamenhof, kiel pruvon de mia admiro kaj dankemo". Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

(#: /dodo Tido redo TiLa; SoSo SoSo doTi La La; dodo Tido redo TiLa; ; dodo Tido redo TiLa; SoSo SoSo doTi La La;

(#Rekantaĵe: mi dore mi do; mimi rere dodo Ti; mi dore mi do; mi dore mi do; mimi rere doTi La a)

)×8)+

(&Strofoj:

'1 /Bruas vento furioza, ;
konvulsias ŝip' kaj velo. ;
Granda maro ondiĝinta ; kun
la nokto kunmiksita ; -
malproksima nia celo.

(×: **Dancu ni kune ; Tretu en
la ĉeno nun ; Sune kaj lune,
; jam oportune ; Tretu en la
ĉeno nun.**)

'2 Tremas, krakas nia ŝipo, ;
masto ĝemas en la vento. ;
Sang' en korpo malvarmiĝas, ;
vort' en buŝo silentiĝas, ;
koron premas antaŭsento.

'3 Ĉie ĝemo, plendo, timo. ;
Nur la homo sur la ponto ;
firme, kiel ensorĉite, ;
tondron, pluvon, ĉion spite ;
vagas en la horizonto.

'4 Vagas en la horizonto, ; sed
ne trovas sian celon. ; En ribel'
de l' elemento, ; en la pereiga
vento ; perdis sian verdan
stelon.

'5 Ĉu vi konas verdan stelon, ;
tiun stelon de l' idaro? ; Naskis
ĝin la oriento, ; ekbrilis en
okcidento, ; en Bulonjo sur la
maro.

'6 Kia estas verda stelo? ;
Malgrandeta kiel lento, ; sed
se lumo ĝia brilas, ; tuj glacioj
malaperas ; kaj varmiĝas
kontinento.

'7 Nur kriegu, brua maro, ;
vana via granda forto! ; En
malgranda luma lento, ; kiun
naskis l' oriento, ; bazas nia
kor' kaj sorto.

'8 Verda stelo, – mova forto, ;
ho, aperu en la nuboj! ; Lumo
en la krizmomento, ; masto
ĝemas en la vento, ;
malfermiĝas nigra subo.)

& Vokto kaj servistino:

< Rekante 13 el 29 batoj por strofo, entute 348 paŝoj dum 4 minutoj. Norda Kantaro #4448. El sveda tradukis Martin Strid (2015 FLOrE).>

(#Melodio:

<:29> (

o;so /(so3la sofa mi mifa so3la sofa mi do;)×

(&Rekantaĵe: re3mi fa faasofa mire doodore mi miifami re reeremi fareTi do3do do)

)×12)+

(&Strofoj:

'1 Kaj /vokto konsilion rajdis dunge servistinon ; kiu famis esti kaj lerta kaj rapida

(×:.. ; **Hura hej, kato razita, tero, arbar', bona en far' ; jen kaĉosupo kun dolĉa gust'.**)

'2 Kaj selis li iranton sian, ĉevalinon buntan ; kaj rajdis li antaŭen sur vojo por li kurba.....

'3 Li rajdis ĝis li haltis sur la placo en la urbo ; renkontis servistinon bonan, ŝi vendis panon el korbo.....

'4 Aŭskultu servistino mia, ĉu vi ĉe mi laboros? ; Ricevos vi plej altan pagon, kiun iu volus.....

'5 Falĉilon novan petas mi kun ruĝaj dek orringoj ; kaj iros kun vi agron dum servistoj iras svingon.....

'6 Kaj bulkon panan petas mi por ĉiu baka pluko ; kaj sur tiu buteran uncon sur ĉiu kuko.....

'7 Kaj ruĝan jupon petas mi kun ruĝaj dek orŝnuroj ; La ŝtofo estu el Amsterdam', kudristo el Sud-Mojro.....

'8 Nutritan porkon ĉiuvendrede dum la fasto kaŝan ; kaj en sabatoj sekalan buŝelon se vi draŝas.....

'9 Kaj bovon petas mi, kaj la koloro estu bunta ; Unu korno estu rekta, l' alia estu kurba.....

'10 Kusenon bluan petas mi
kun tute gruaj plumoj ; kaj
felon volas mi surhavi el sep
blankaj vulpoj.....

'11 Kaj ĉambbron grandan
petas mi kun dek du litoj
pretaj ; Mi tie noktripozos kun
viaj servistoj lertaj.....

'12 La vokto rajdis hejmen re,
krucumis en ĉiu strato ;
Morton donus mi al tia, kaj
pagon kaj manĝsaton.....)